

Skoler, kunne frit ydes fra Kommunerne, uden at disse behøve at spørge Amdsraadet om Lov dertil. Grunden til, at denne Bestemmelse er foreslaaet, er den, at i alt Fald et Medlem, som har siddet her tidligere, har oplyst, at enkelte Amtskoleraad have stillet sig meget uvillige over for saadanne Kommuner, som have villet yde Tilskud til Skolerne. Jeg tror, vi trøstigt kunne give Kommunerne denne Ret, thi som man ved ere Kommunerne ikke særlig ivrige til at øse Penge ud, og de skulle nok tage sig i Agt for at udgive Penge til Skolevæsenet, naar det ikke er til Nytte for deres Skoler. Det sidste Forslag, som er stillet af Flertallet alene, er Forslaget Nr. 12, der gaar ud paa, at ændre Paragraffen der vedrører Tilskuddet til Kjøbenhavns Kommune. Naar man udsætter Lovens Ikrafttræden til 1ste Januar 1901, kan man ikke have den i Loven foreslaaede Bestemmelse staaende, at Tilskuddet til Kjøbenhavns Kommune kan begynde at løbe tidligere, thi det er dog rimeligt, at Forslagets væsentlige Punkter træde i Kraft paa samme Tidspunkt. Vi have derfor foreslaaet, at dette Tilskud ogsaa først skal træde i Kraft fra Aaret 1901, men da det i Paragraffen hedder, at det skal træde i Kraft fra det første Finansaar at regne, gaar Ændringsforslaget ud paa, at Tilskuddet ikke skal ydes tidligere end 1ste April 1901.

Jeg har altsaa nu med faa Ord omtalt Ændringsforslagene. Som ærede Medlemmer ville se, ere de alle gamle Bekendte, og jeg haaber derfor, at de ville vinde samme Tilslutning fra det høje Tings Side, som de hidtil have nydt.

Berntsen: Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at denne Sag nu med Rette kan betragtes som uddebatteret, og at der ikke kan fremføres noget væsentligt nyt i Debatten til Belysning af de Forhold, hvorom der ikke er opnaaet Enighed. Naar mine Meningsfæller og jeg ikke have stillet Forslag om at udstemme de 170,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune, saa er det, fordi man ikke har villet rejse en Strid om et Forslag, hvis Resultat paa Forhaand var givet. Flertallet har gentagne Gange vist, at det er dets Medlemmer meget magtpaaliggende, at Kjøbenhavns Kommune skal have en Foræring, ikke blot en Gang for alle, men Aar efter Aar, og naar Flertallet er blevet enig med Regeringen og Lands-tinget om den Sag, kunne vi kun beklage det, men gennemføre noget andet ere vi ikke i Stand til. Derfor have vi ment det rigtigt ikke at genoptage det Forslag, som

Flertallet i denne Sal gentagne Gange har stemt ned. Naar jeg ikke har været Medforslagsstiller til Ændringsforslaget Nr. 11 om at indskrænke Retten til at udskrive Børn ved 13 Aars Alderen til ogsaa at gælde Kjøbenhavn, saa er det, fordi jeg overhovedet ikke vil være medansvarlig for, at man nogen Steder indskrænker den Ret, som Befolkningen hidtil har haft i saa Henseende. Jeg har, saa længe det har været mig muligt, bekæmpet Flertallets Forsøg paa at indskrænke denne Ret for Landbefolkningen; naar Flertallet nu vil udstrække denne Indskrænkning til ogsaa at skulle gælde Kjøbenhavns Beboere, vil jeg lige saa lidt være med til at paalægge en saadan Indskrænkning i Kjøbenhavn, som jeg kan være med til at paalægge denne Indskrænkning for Befolkningen uden for Kjøbenhavn. Her i Kjøbenhavn udskrives hvert Aar ikke mindre end ca. 800 Børn af Skolen i 13 Aars Alderen. Det er altsaa ikke i nogen ringe Udstrækning, at denne Ret har været benyttet, men jeg har som sagt ikke villet være Deltager i dette Ændringsforslag af de af mig anførte Grunde. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Antagelse af en Konsulent er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører. Heller ikke jeg finder, at der er Spor af Grund til at etablere et saadant Embede ved denne Lovs Vedtagelse. Skulde det engang i Tiden vise sig, at man har en saa usædvanlig dygtig Skolemand, som man paa den Maade vil knytte til Skolevæsenet, saa staaer det jo altid frit for paa de aarlige Finanslove at bevilge den fornødne Sum. Denne Vej er man gaaet tidligere, da man ansatte afdøde Biskop Monrad og Biskop With, og denne Vej staaer jo fremdeles aaben. Men det forekommer mig i det hele taget, at vi have mere end Tilsyn nok med Skolevæsenet i dette lille Land, vi have Skolekommissionen og Skoledirektionen, Provsten og Biskoppen, saa jeg synes, det er mere end nok. Vi have ikke mindre end ca. 20 Eksaminerer for at faa de danske Børn udskrevet af Skolen til Konfirmationen; fra 7—14 Aars Alderen falder der hvert Aar 2 Eksaminerer, som Skolekommissionen holder, og dertil kommer, at undertiden kommer Provsten, saa kommer Biskoppen og en Gang imellem Sanginspektøren og Gymnastikinspektøren, saa vi have Mønstring nok med Landets Børn, førend de skulle konfirmeres. At man nu skulde indføre en ekstra tilsynshavende, finder jeg aldeles ingen Grund til. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilskuddet til Friskolerne kan jeg fuldt ud slutte mig til de